

[Financování církví] [1999]

Komise vlády ČR pro otázky vztahu státu a církví

1. zasedání:

2. zasedání:

3. zasedání: 7. 4. 99

4. zasedání: 26. 5. 99

ad: financování církví

a) Zásadně by stát neměl financovat nic, na čem nemá důvodný zájem, pokud takové financování přímo nevyplývá ze zákona. Pokud jsme v situaci, kdy se takový zákon teprve připravuje, je třeba se principiálně zabývat povahou státního zájmu na CNS.

b) Jakékoli státní financování musí být kontrolovatelné, pokud jde o dosažení cílů, které jsou ve státním zájmu.

c) Státní zájem je v demokracii vždycky jen upřesněním zájmu společnosti. Společnost je však ve věci CNC nejednotná, dokonce je rozdělená. Stát tedy nemůže upřednostňovat CNS oproti jiným nestátním organizacím atd. , nemůže-li se opřít o souhlas většiny.

d) V kulturních záležitostech ovšem platí, že stanovení kritéria „správnosti“ nepodléhá verdiktu hlasování, ale jsou záležitostí odborníků (a i tam je to záležitostí odborné diskuse).

e) Naše komise však není komisí odborníků, ale převažují v ní politici a politické zájmy. Na druhé straně tzv. expertní ministerská komise je zase převážně složena ze zainteresovaných reprezentantů CNS.

f) Společnost má zájem má za to aby duchovní byli na úrovni. Pro společnost není důležité, jakým způsobem si je vybrala církev (nebo nábož. společnost), nýbrž jakou mají kvalifikaci. Ta musí být dvojitá, jednak všeobecné vzdělání, jednak vzdělání teologické. K tomu má stát (společnost) školy a vzdělávací instituce všeobecné, zvláště pak teologické fakulty. Plat duchovních by se měl odvozovat od dosaženého vzdělání, vykonání několika atestací a dobou praxe.

g) Církevní administrace a co s ní souvisí (organizace a orgány atd.) je vnitřní věcí církve, kterou by stát neměl financovat.

h) Řády by měly být zásadně finančně soběstačné; veškeré financování by mělo mít charakter úplaty za veřejně prospěšné práce (podobně jako ve všech ostatních případech, kdy nejde o řády).

i) Zásadně by měl stát respektovat domácí, tj. evropské kulturní tradice, protože jsme evropská země. Náboženské společnosti, které mají jiné kořeny (než křesťanské a židovské) nebo které se pokoušejí obnovit nějaké staré tradice předkřesťanské Evropy (např. staré kultury apod.), by měly být jen registrovány, ale nikoli podporovány.